
POŻYCZALNIK (2) *sb m*

o oraz a jasne.

sg [*N* pożyczalnik.] ◊ *G* pożyczalnika (1). ◊ *D* pożyczalnikowi (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w.

*Ten, kto udziela pożyczki, wierzyciel; creditor Vulg, Cn; commodator, flagitator Cn (2) : gdj [Epifaniusz] nálał w ciemnicy iedne⁸⁰ więźniá Rzymiániná Eugnomoná/ o dług łto złotjch łiedzącego: á niemogł wżyc [tj. przekonać] pożyczálniká ie⁸⁰/ áby go w więzieniu nie chował: wziął piędziáze kóścielne/ y wykupił więźniá. *SkarŻyw* 454, 103; [*SkarBrac* 7; á oto przyłzedł pożyczálnik (*marg*) lichwiarz. (-) áby wziął dwu łynów moich/ zá niewolniki łobie. *WujBib* 4.Reg 4/1 (*Linde*) [*przekład tego samego tekstu SkarŻyw* 103, [*SkarBrac*]]; Bo miłfzy iefł P. Bogu uczynek poślubiony/ niźli wolny. Iáko pożyczálnikowi miley gdj mu fię o dług zápiłze: niźli gdj próftym łłowem obiecuie *SkarKaz* 653 (*Linde*)].*

Synonimy: iściec, kredytor, wierzyciel.

Cf POŻYCZACZ, POŻYCZAJĄCY, POŻYCZCA, POŻYCZNIK, POŻYCZYCIEL

LW